

Education at a Glance 2009: OECD Indicators

Summary in Greek

Η Εκπαίδευση με μια Ματιά 2009: Δείκτες του ΟΟΣΑ

Περίληψη στα ελληνικά

- Η έκδοση «Η Εκπαίδευση με μια Ματιά» είναι η ετήσια επιτομή του ΟΟΣΑ των διεθνώς συγκρίσιμων στατιστικών για την εκπαίδευση.
- Η έκδοση του 2009 εξετάζει πώς τα εκπαιδευτικά συστήματα εξακολουθούν να επεκτείνονται, με σχεδόν τα διπλάσια άτομα να αποφοιτούν από το πανεπιστήμιο το 2007 από εκείνα στα μέσα της δεκαετίας του 1990.
- Στο πλαίσιο οικονομικής ύφεσης όπου οι πόροι είναι περιορισμένοι αλλά η ανάγκη επένδυσης σε ανθρώπινο κεφάλαιο είναι υψηλή, η έκδοση του 2009 εξετάζει επίσης τις εκπαιδευτικές διαδικασίες, τη χρηματοδότηση και τις εκβάσεις που προκαθορίζουν αν τα εκπαιδευτικά συστήματα θα είναι αντάξια του κόστους τους.

Για να εμπεδωθούν: η αποτελεσματική επένδυση σπανιζόντων πόρων στην επέκταση των εκπαιδευτικών συστημάτων

Σε οικονομική ύφεση, η πίεση για να λειτουργούν αποδοτικά τα εκπαιδευτικά συστήματα εντείνεται από δυο κατευθύνσεις. Αφενός η χαλιναγωγή των πόρων συχνά αυξάνεται, αφετέρου η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο αποβαίνει ακόμη σπουδαιότερη, καθότι η απόκτηση των σχετικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων θα αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για οικονομική ανάκαμψη.

Η έκδοση «*Η Εκπαίδευση με μια Ματιά 2009*» κάνει αναλυτική επισκόπηση του πώς τα εκπαιδευτικά συστήματα έχουν εξακολουθήσει να αναπτύσσονται, των εκβάσεων τους, του πώς χρηματοδοτούνται και του πώς διοργανώνονται. Τα δεδομένα αυτά επιτρέπουν την επίτευξη ευρέος φάσματος αναλύσεων του κατά πόσο τα συστήματα αυτά αποδίδουν αξιακά και παράγουν αποτελεσματικά τις επιθυμητές εκβάσεις

Η επέκταση συνεχίζεται

Κατά την τελευταία δεκαετία όλο και ταχέως διογκώνονται οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Ειδικότερα, ο αριθμός των συμμετεχόντων στην εκπαίδευση πέραν της υποχρεωτικής μαθητείας έχει αυξηθεί από μια μικρή μειονότητα στην τεράστια πλειονότητα. Η επέκταση αυτή συνεχίζεται καθώς η σχεδόν καθολική συμμετοχή σε ανώτερο δευτεροβάθμιο επίπεδο ακολουθείται από μια διαρκώς διευρυνόμενη εγγραφή σε τριτοβάθμιου επιπέδου ιδρύματα. Το 2007 ένα τρίτο της κοόρτης νεαρών (ηλικίας 25-34 ετών) απέκτησε προσόν τριτοβάθμιου επιπέδου και σε ορισμένες χώρες (Καναδά, Ιαπωνία, Κορέα και η χώρα εταίρος η Ρωσική Ομοσπονδία) πέραν των 50% της κοόρτης νεαρών απέκτησαν τριτοβάθμια εκπαίδευση (Δείκτης A1).

Η έκδοση «*Η Εκπαίδευση με μια Ματιά*» ποσολογεί αυτή την επέκταση βάσει ποσοστών εγγραφής σε διάφορες ηλικίες, έτη φοίτησης, ποσοστά αποφοίτησης και το προφίλ επίτευξης του ενήλικου πληθυσμού. Σύμφωνα με καθένα από τα κριτήρια αυτά έχει συντελεστεί μια μεγάλη συνολική επέκταση από το 1995, αλλά οι χώρες διαφέρουν πολύ ως προς το μέγεθος της ανόδου και τον βαθμό στον οποίο έχει διατηρηθεί κατά το τελευταίο μέρος της περιόδου αυτής.

Το ποσοστό εγγραφής (**Δείκτης C1**) για τα άτομα ηλικίας 15-19 ετών στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι 81%, ανερχόμενο κατά οκτώ εκατοστιαίες μονάδες από το 1995. Ενώ σε πολλές χώρες, όπου η ανώτερη δευτεροβάθμια εγγραφή ήταν ήδη σχεδόν καθολική στα μέσα της δεκαετίας των 1990 δεν έχει σημειωθεί σημαντική αλλαγή, σε χώρες όπως η Τσεχική Δημοκρατία, η Ελλάδα, η Ουγγαρία, η Ιρλανδία και η Πολωνία έχει πραγματοποιηθεί τελευταίως γοργή ανάπτυξη μέχρι υψηλότατα επίπεδα εγγραφής, ενώ το Μεξικό και η Τουρκία επίσης έχουν επεκτείνει ταχέως τις εγγραφές παρότι ακόμη έχουν μόνο

το μισό αυτής της ηλικιακής ομάδας σε φοίτηση. Παρόμοια επέκταση – κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες – του ποσοστού εγγραφής στην ηλικιακή κατηγορία 20-29 σημαίνει ότι κατά μέσο όρο ένα στα τέσσερα άτομα ηλικίας 20-29 φοιτά. Στην Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα και Ουγγαρία, το ποσοστό έχει υπερβεί το διπλάσιο από το 1995, και σε όλες τις χώρες πλὴν της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου έχει σημειωθεί κάποια ανάπτυξη.

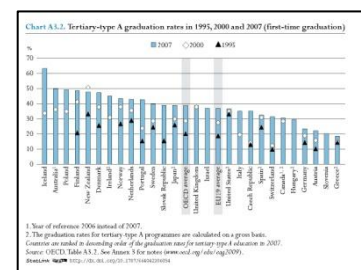
Αυτά τα ποσοστά συμμετοχής συνταιριάζονται με τα ανερχόμενα ποσοστά αποφοίτησης (**Δείκτες A2 και A3**). Εδώ, η πιο χτυπητή αλλαγή διαφαίνεται στο ποσοστό του πληθυσμού που αποκτά πρώτο προσόν ισάξιο με εκείνο του πανεπιστημίου, το οποίο κατατάσσεται ως Τριτοβάθμιο Τύπου Α – η επικρατέστερη μορφή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μέχρι το 2007, 39% κατά μέσο όρο έφθασαν σε αυτό το επίπεδο μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, σχεδόν το διπλάσιο εκείνων του 1995. Έχουν σημειωθεί ανοδικές κινήσεις σε όλες τις χώρες, αλλά οι αυξήσεις και ο συγχρονισμός τους ποίκιλλε σημαντικά. Στην Δανία, Φινλανδία, Νέα Ζηλανδία, Νορβηγία και Ισπανία, ταχύρρυθμες αυξήσεις από το 1995 έως το 2000 ακολουθήθηκαν από επιβράδυνση της αύξησης ή ακόμη (στην περίπτωση της Νέας Ζηλανδίας) από πτώση κατά τα επόμενα επτά χρόνια. Όμως κατ'αντίθεση, η άνοδος συγκεντρώθηκε κατά την μετέπειτα περίοδο στην Ελλάδα (ακόμη λαμβάνοντας υπ'όψη την μείωση στα τρία τελευταία χρόνια), Ιαπωνία, Πορτογαλία και Σουηδία. Τούτο ισχύει επίσης για την Τσεχική Δημοκρατία και την Ελβετία όπου το ποσοστό αποφοίτησης σχεδόν τριπλασιάστηκε μεταξύ 2000 και 2007. Ως εκ τούτου μερικές χώρες εξακολουθούν να μεταμορφώνουν τα συστήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τους βάσει του ποσοστού του εξυπηρετούμενου πληθυσμού, ενώ για άλλες έχει τουλάχιστον επέλθει διακοπή στον ρυθμό επέκτασης.

Η παρατεταμένη αύξηση στα ποσοστά αποφοίτησης σημαίνει ότι τώρα οι νεότεροι ενήλικες είναι εν γένει καλύτερα καταρτισμένοι από τους μεγαλύτερης ηλικίας ενήλικες (**Δείκτης A1**). Για παράδειγμα, σχεδόν 80% κατά μέσο όρο των ατόμων ηλικίας 25-34 ετών αλλά μόνο λίγο πάνω από το ήμισυ των ατόμων ηλικίας 55-64 ετών έχουν επιτύχει την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Σε ορισμένες περιπτώσεις όπως η Ελλάδα, Ιρλανδία και Κορέα, η συντριπτική πλειοψηφία των νεότερων εργαζομένων, εντούτοις μόνο μειοψηφία εκείνων που κοντεύουν να αφυπηρετήσουν, έχει εκπαιδευθεί μέχρι το επίπεδο αυτό. Η απόκτηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει ανέβει μεταξύ αυτών των ηλικιακών ομάδων κατά μέσο όρο από τον ένα στους πέντε έως πέραν του ενός σε τέσσερις.

Τρία ειδικά χαρακτηριστικά αυτής της επέκτασης είναι:

- ένα ευρύ χάσμα των φύλων υπέρ των θηλέων σε μερικές χώρες αλλ'όχι σε άλλες. Για παράδειγμα στην Φινλανδία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Νορβηγία, Πολωνία, Σλοβακική Δημοκρατία και Σουηδία, περίπου το διπλάσιο των θηλέων έναντι των αρρένων αποκτά τίτλους της Τριτοβάθμιας Τύπου

Διάγραμμα A3.2 : Ποσοστά τριτοβάθμιας αποφοίτησης-τύπου Α το 1995, 2000 και 2007 (αποφοίτηση πρώτης φοράς)

Α, και στη Ισλανδία είναι ακόμη πέραν του διπλάσιου. Αφετέρου όμως, στην Αυστρία, Γερμανία και Ελβετία δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των φύλων και στη Ιαπωνία περισσότεροι άντρες από θήλεις αποφοιτούν στο επίπεδο αυτό **(Δείκτης Α3)**.

- ένας διαρκώς αυξανόμενος ρόλος που διαδραματίζεται από σπουδές στο εξωτερικό. Από το 2006 έως το 2007, οι διεθνείς φοιτητές αυξήθηκαν κατά 3.3% μέχρι πέραν των 3 εκατομμυρίων τριτοβάθμιων φοιτητών **(Δείκτης C2)**.
- η επίδραση σε μερικές χώρες της πληθυσμιακής ανάπτυξης, η οποία επιβάλλει επιπρόσθετες πιέσεις επί του συστήματος ανώτερης εκπαίδευσης, παραδείγματος χάριν στην Ιρλανδία, Ισπανία και Τουρκία.

Η ποιότητα των εκπαιδευτικών εκβάσεων

Παρότι τα προσόντα είναι σπουδαία ένδειξη της επιτυχούς ολοκλήρωσης προγραμμάτων σπουδών, η έκθεση «*Η Εκπαίδευση με μια Ματιά*» παραθέτει φάσμα από άλλες εκβάσεις της εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένης της απόκτησης γνώσεων και δεξιοτήτων, επίπεδα απασχόλησης και μισθών και κοινωνικές εκβάσεις.

Μελέτες όπως το Πρόγραμμα για την Αξιολόγηση Διεθνών Φοιτητών (PISA)¹ καταμετρούν απευθείας τις γνώσεις και δεξιότητες που έχουν αποκτήσει οι φοιτητές. Στην παρούσα έκδοση παρουσιάζεται ένα νέο μέτρο, εστιαζόμενο σε φοιτητές που έχουν αποκτήσει υψηλό επίπεδο επιστημονικής ικανότητας στην ηλικία των 15 **(Δείκτες Α4 και Α5)**. Πολλοί από τους φοιτητές αυτούς θα προχωρήσουν σε απασχόληση σε επιστημονικά επαγγέλματα που είναι βαρυσήμαντα για την οικονομία ενός έθνους. Αυτός ο δείκτης αποκαλύπτει ευρείες διαφορές μεταξύ των χωρών σχετικά με το ποσοστό των επιτυχέστερων στην επιστήμη φοιτητών. Τέτοιοι φοιτητές χαρακτηρίζονται από την απόλαυση της επιστήμης και από άλλες θετικές νοοτροπίες προς αυτή. Περίπου ένα τέταρτο από εκείνους κατέχουν κοινωνικο-οικονομική θέση υποδεέστερη του μέσου όρου για τη χώρα τους, το οποίο δεικνύει ότι το κοινωνικό μειονέκτημα δεν είναι ανυπέρβλητο εμπόδιο.

Οι συνέπειες για τις ευκαιρίες απόκτησης εργασίας είναι σημαντικότερες από ποτέ στην σημερινή δυσχερή αγορά εργασίας. Εκείνοι με εκπαίδευση κάτω από την ανώτερη δευτεροβάθμια βρίσκονται αντιμέτωποι με υψηλότερο κίνδυνο ανεργίας στη διάρκεια μιας ύφεσης από εκείνους με καλύτερα προσόντα **(Δείκτης Α6)**. Εξάλλου, είναι πολύ πιθανότερο ότι οι νέοι με υποδεέστερα προσόντα που καθίστανται άνεργοι θα παραμείνουν πολύ καιρό εκτός εργασίας: στις περισσότερες χώρες πέραν του ημίσεος των ανέργων ηλικίας 25-34 ετών με υποδεέστερα προσόντα είναι μακροχρόνιοι άνεργοι **(Δείκτης C3)**. Επίσης οι απασχολούμενοι απολαμβάνουν υψηλά μισθολογικά επιμίσθια για την ολοκλήρωση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

– πέραν του 50% στις περισσότερες χώρες – και σε ορισμένες χώρες αυτά τα επιμίσθια έχουν αυξηθεί (**Δείκτης A7**). Ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποδίδει κατά μέσο όρο καθαρή τρέχουσα αξία διπλάσια περίπου από την ανώτερη δευτεροβάθμια ή μεταδευτεροβάθμια μη τριτοβάθμια εκπαίδευση (**Δείκτης A8**).

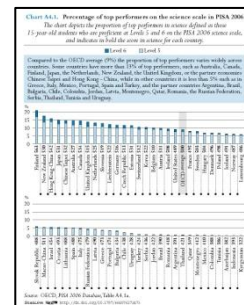
Τέτοιες οικονομικές εκβάσεις συμπληρώνονται φέτος με νέο δείκτη κοινωνικής έκβασης (**Δείκτης A9**). Η έμφαση τίθεται σε τρεις πτυχές που αντανakλούν την υγεία και την συνεκτικότητα της κοινωνίας: αυτοαξιολογούμενη υγεία, πολιτικό ενδιαφέρον και διαπροσωπική εμπιστοσύνη. Όλες αυτές οι κοινωνικές εκβάσεις έχουν θετική σχέση με την εκπαιδευτική επίτευξη, αλλά διαφέρουν ως προς το ποιο επίπεδο φαίνεται να προσδίδει το μεγαλύτερο πλεονέκτημα. Είναι πολύ πιθανότερο οι φοιτητές που ολοκληρώνουν την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση να αναφέρουν καλή υγεία παρά εκείνοι που δεν την ολοκληρώνουν. Η αύξηση του πολιτικού ενδιαφέροντος και η πεποίθηση ότι τα περισσότερα άτομα προσπαθούν να είναι δίκαια συσχετίζονται μάλλον με την επίτευξη τριτοβάθμιου επιπέδου εκπαίδευσης.

Η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης

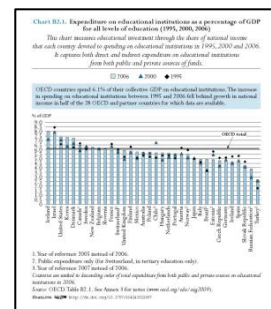
Το επίπεδο των δαπανών που οι χώρες αφιερώνουν στην εκπαίδευση σχετίζεται εν μέρει με τους εθνικούς πόρους, αν και ο συσχετισμός μεταξύ των δαπανών ανά φοιτητή και του κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι σαφέστερος στο πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο παρά στο τριτοβάθμιο επίπεδο (**Δείκτης B1**). Οι συνολικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά την τελευταία δεκαετία, και σε σχεδόν το ήμισυ των χωρών ταχύτερα από το ΑΕΠ (**Δείκτης B2**). Κάτω του τριτοβάθμιου επιπέδου τούτο έχει οδηγήσει σε απότομες αυξήσεις στις δαπάνες ανά φοιτητή, αλλά στο τριτοβάθμιο επίπεδο οι αυξήσεις στις δαπάνες δεν έχουν συμβαδίσει πάντοτε με την άνοδο στον αριθμό φοιτητών, επομένως οι δαπάνες ανά φοιτητή έχουν πέσει στο ένα τρίτο των χωρών του ΟΟΣΑ και των χωρών εταίρων (**Δείκτης B1**).

Οι δαπάνες για την εκπαίδευση εξακολουθούν να αξιοποιούν ένα μεγάλο ποσοστό των δημόσιων πόρων, αν και το μερίδιό τους από τους δημόσιους προϋπολογισμούς ποικίλλει από 22% στο Μεξικό έως λιγότερο των 10% στην Γερμανία, Ιταλία και Ιαπωνία (**Δείκτης B4**). Δεδομένων των πιέσεων για την εξεύρεση εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης, οι δαπάνες από ιδιωτικές πηγές εξελίσσονται ταχύτερα από τις δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση στις περισσότερες χώρες. Μολονότι κατά μέσο όρο το 85% των συνολικών εκπαιδευτικών δαπανών προέρχεται από δημόσιες πηγές, το μερίδιό είναι πολύ μικρότερο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε μερικές χώρες, και οι ιδιωτικές πηγές παρέχουν τώρα το μεγαλύτερο μέρος των χρηματοδοτήσεων στον τομέα αυτό στην Αυστραλία, Καναδά, Ιαπωνία, Κορέα, Ηνωμένες Πολιτείες και τις χώρες εταίρους Χιλή και Ισραήλ (**Δείκτης B3**). Σημαντική αιτία τούτου είναι τα αντιπαραβαλλόμενα επίπεδα των ετήσιων διδάκτρων: ενώ σε επτά

Διάγραμμα A4.1 : Ποσοστό των επιτυγέστερων στην κλίμακα επιστήμης στο PISA 2006

Διάγραμμα B2.1 : Δαπάνες σε εκπαιδευτικά ιδρύματα ως ποσοστό του ΑΕΠ για όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης (1995, 2000, 2006)

χώρες του ΟΟΣΑ είναι ανύπαρκτα, το ένα τρίτο των χωρών χρεώνει πλέον των 1.500 δολαρίων ΗΠΑ (Δείκτης B5).

Διδακτικές και μαθησιακές συνθήκες

Προκειμένου να αποβούν αποδοτικά τα εκπαιδευτικά συστήματα, θα πρέπει να εγκατασταθούν οι ορθές συνθήκες διδασκαλίας και μάθησης. Τούτο είναι εν μέρει ζήτημα διάθεσης πόρων. Ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ το μέσο μέγεθος τάξης στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι λίγο περισσότερο των 21 μαθητών ανά τάξη (Δείκτης D2). Υπερβαίνει τους 26 ανά τάξη σε μόνο 3 χώρες μέλη του ΟΟΣΑ, και από το 2000 έχουν σημειωθεί σημαντικές πτώσεις στα μεγέθη των τάξεων σε ορισμένες των χωρών όπου ήσαν τα πιο ψηλά, ιδίως στην Κορέα και Τουρκία.

Μια πτυχή της διάθεσης πόρων για τη διδασκαλία και την μάθηση όπου υπάρχει μεγαλύτερη ποικιλία από εκείνη του μεγέθους των τάξεων είναι οι αποδοχές των εκπαιδευτικών (Δείκτης D3). Κατόπιν 15 ετών πείρας, οι αποδοχές των εκπαιδευτικών στα δημοτικά σχολεία κυμαίνονται από το διπλάσιο του ΑΕΠ ανά κεφαλήν στην Κορέα μέχρι λιγότερο του 75% του ΑΕΠ ανά κεφαλήν στην Ισλανδία και Νορβηγία και στις χώρες εταίρους όπως η Εσθονία και το Ισραήλ.

Επίσης και η διοργάνωση της διδασκαλίας ποικίλλει κατά πολύ, με λιγότερες από 650 ώρες διδασκαλίας στα δημόσια δημοτικά σχολεία της Δανίας, Ουγγαρίας, Τουρκίας και της χώρας εταίρου Εσθονίας αλλά 1,080 στις Ηνωμένες Πολιτείες (Δείκτης D4).

Μια νέα σειρά δεικτών από την διεθνή έρευνα του ΟΟΣΑ για την διδασκαλία και την μάθηση (OECD Teaching and Learning International Survey (TALIS)) καθιστά δυνατή την λεπτομερέστερη εξέτασή της διδασκαλίας (Δείκτες D5 και D6). Αυτή είναι η πρώτη διεθνής μελέτη που εστιάζεται στο μαθησιακό περιβάλλον και τις εργασιακές συνθήκες των εκπαιδευτικών στα σχολεία, βασισμένη στις απαντήσεις δασκάλων και διευθυντών της κατώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε 23 χώρες.

Οι εκπαιδευτικοί στην TALIS αναφέρουν ότι η λήψη αξιολογήσεων, εκτιμήσεων και ανατροφοδοτήσεων έχει θετική επίδραση στην εργασιακή ικανοποίησή τους, οδηγεί σε αλλαγές στις πρακτικές διδασκαλίας τους, και αυξάνει σημαντικά την εξέλιξή τους ως εκπαιδευτικοί. Όμως ένας αριθμός χωρών έχει μια σχετικά ασθενή δομή αξιολόγησης και δεν επωφελείται από τις πρακτικές αυτές. Το ένα τρίτο ή πλέον των σχολείων στην Αυστρία, Ιρλανδία και Πορτογαλία δεν είχε κανένα μέσο σχολικής αξιολόγησης κατά τα πέντε προηγούμενα χρόνια. Κατά μέσο όρο, ανάμεσα στις χώρες της TALIS, 22% των εκπαιδευτικών δεν έλαβαν καμμία ανατροφοδότηση ή εκτίμηση κατά τα πέντε προηγούμενα χρόνια. Το ποσοστό αυτό είναι άνω των 45% στην Ιταλία και Ισπανία (Δείκτης D5).

Η TALIS επίσης εξέτασε τις πρακτικές, πεποιθήσεις και επαγγελματικές νοοτροπίες των εκπαιδευτικών (Δείκτης D6).

Διάγραμμα D6.1 : Κατανομή του αναλωθέντος στην τάξη χρόνου κατά τη διάρκεια συνήθους μαθήματος (2007-08)

Μολονότι κατά μέσο όρο οι εκπαιδευτικοί στις περισσότερες συμμετέχουσες χώρες αναλώνουν σχεδόν 80% του χρόνου μαθήματός τους στη διδασκαλία και μάθηση, οι εκπαιδευτικοί στις περισσότερες χώρες χάνουν πολύτιμο χρόνο μαθήματος λόγω ταραχών και διοικητικών καθηκόντων. Οι εκπαιδευτικοί τείνουν μάλλον να βλέπουν τους φοιτητές ως ενεργούς συμμετόχους στη διαδικασία απόκτησης και οικοδόμησης γνώσεων παρά να θεωρούν τον κύριο ρόλο του εκπαιδευτικού ως η μετάδοση πληροφοριών και η επίδειξη των «σωστών λύσεων». Ωστόσο, μέσα στην τάξη οι δάσκαλοι όλων των χωρών δίνουν περισσότερη έμφαση στις δομημένες προσεγγίσεις προς την μάθηση, με ρητώς δηλωμένες επιδιώξεις, παρά σε περισσότερες προσεγγίσεις με επίκεντρο τον σπουδαστή.

¹ Programme for International Student Assessment.

© OECD 2009

Η περίληψη αυτή δεν αποτελεί επίσημη μετάφραση του ΟΟΣΑ.

Η αναπαραγωγή της περίληψης αυτής επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι παρατίθεται το δικαίωμα αποκλειστικής εκμετάλλευσης του ΟΟΣΑ, καθώς και ο τίτλος της πρωτότυπης έκδοσης.

Οι Πολύγλωσσες Περίληψεις είναι μεταφρασμένα αποσπάσματα των δημοσιευμάτων του ΟΟΣΑ που εκδόθηκαν αρχικά στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

Διατίθενται δωρεάν στο Ηλεκτρονικό Βιβλιοπωλείο του ΟΟΣΑ www.oecd.org/bookshop/

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με το Τμήμα Δικαιωμάτων και Μεταφράσεων της Διεύθυνσης Δημοσίων Υποθέσεων και Επικοινωνιών του ΟΟΣΑ μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση: rights@oecd.org ή μέσω φαξ: +33 (0)1 45 24 99 30

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Επισκεφτείτε τον ηλεκτρονικό μας κόμβο www.oecd.org/rights/

